

## ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

### I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

#### 1. Орган који је именовао Комисију:

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о Високом образовању, Наставно-научно веће је на седници одржаној 24. јуна 2015. године донело одлуку (бр. 1647/1) којом смо изабрани у Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је ЉИЉАНА ДРАГИЋ пријавила под насловом *КОНКУРЕНТНОСТ ПРАВОГ И НЕПРАВОГ ОБЈЕКТА У СРПСКОМ И ЕНГЛЕСКОМ ЈЕЗИКУ*

#### 2. Састав Комисије:

Др Милош Ковачевић, редовни професор за научну област Српски језик и Општа лингвистика; година избора у звање: 1995; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Др Мирјана Мишковић Луковић, ванредни професор за научну област Енглески језик; датум избора у звање: 2011. год; запослена на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу.

Др Ивана Трбојевић Милошевић, доцент за научну област Ангlistика; година избора у звање: 2004; запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

### II. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

#### Биографија кандидата

Љиљана Драгић рођена је у парохијском дому села Вршани 7.12.1977. године, у Босни и Херцеговини. Основну школу завршила у мајевичком селу Прибој. Гимназију «Филип Вишњић» у Бијељини завршила 1996. године. Филолошки факултет у Београду, одсек Ангlistика завршила 16.12.2002. године и стекла звање дипломирани професор енглеског језика и књижевности. 2003. године ради у приватној школи страних језика Англия, а од 1. новембра 2004. почиње радити у гимназији «Филип Вишњић» у Бијељини као професор енглеског језика, где и сада ради. Од 2006. године почиње радити и на приватном факултету Синергија, као предавач на студијским групама Факултета за рачунарство и информатику, Факултета за економију и Правном факултету, према уговору о допунском раду.

Звање Судски тумач за енглески језик добија 2008. године. 2009. године завршавам мастер студије енглеског језика на матичном факултету у Београду. Докторске студије из науке о језику уписује 2010. године на Филолошком факултету у Београду.

### III. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

- 1) Љиљана Драгић, “Проблем инфинитива у неглаголској фрази”, *Радови Филозофског факултета: филолошке науке*, 14/1, Универзитет у Источном Сарајеву, Пале, 2012, 649-667. ISSN 1512-5858 М51
- 2) Љиљана Драгић, “Нефинитни облици као постмодификатори именичке фразе у енглеском језику и њима одговарајући облици у српском/хрватском језичком изразу“, *Радови Филозофског факултета: филолошке науке*, 15/1, Универзитет у Источном Сарајеву, Пале, 2013, 383-396. ISSN 1512-5858 М51

### IV. ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија закључује да Љиљана Драгић испуњава услове за израду докторске дисертације.

### V. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен др Милош Ковачевић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

- 1) *Пунозначна и копулативна употреба глагола БИТИ*, Српски језик, X/1-2, ISSN 0354-9259, Београд, 2005, 211-233.
- 2) *О једној специфичној синтаксичко-семантичкој употреби лексеме ТО*, Научни састанак слависта у Вукове дане 35/1, ISSN 0351-9066, МСЦ, Београд, 2006, 103-113.
- 3) *Србистичке теме*, ФИЛУМ, Крагујевац, 2007. ISBN 978-86-85991-05-9
- 3) *О структурно-семантичким особеностима реторичког питања*, Српски језик, XII/1-2, ISSN 0354-9259, Београд, 2007, 69-96.
- 4) *Списи о стилу и језику*, Књижевна задруга, Бања Лука, 2006. ISBN 99938-33-25-8.
- 5) *Граматичка питања српског језика*, Београд, Јасен, 2011, ISBN 978-86-85337-86-4
- 6) *Узрочно семантичко поље*, Београд, Јасен, 2012, 237 стр. ISBN 978-86-6293-005-7
- 7) *О неким разлозима бисемичности реченица у новинарском језику*, у: Језик, књижевност, комуникација: зборник радова. Језичка истраживања, уреднице Биљана Мишић Илић, Весна Лопичић, Ниш, Филозофски факултет, 2012, 97-117. ISBN 978-86-7379-241-5.
- 8) *Лингвистика као србистика*, Монографије и монографске студије, књ. 1, Пале: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет, 2013, ISBN 978-99938-47-48-9
- 9) *Предикатски апозитив без непосредне везе с предикатом*, Зборник Матице српске за славистику, бр. 83, Нови Сад, 2013, 243-256. ISSN 0352-5007

10) *Синтаксичком конверзијом и семантички условљен везани ред ријечи у савременом српском језику*, у: Језик, књижевност, уметност: зборник радова, књ. 1: Структурне карактеристике српског језика, уредник Милош Ковачевић, Крагујевац, ФИЛУМ, 2012, 41-53. ISBN 978-86-85991-42-4

10) *Огледи из српске синтаксе*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2009, 210 стр. ISBN 978-86-84885-36-6

Комисија сматра да проф. др Милош Ковачевић испуњава услове за ментора ове докторске дисертације.

## VI. ОЦЕНА О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

### 1. Оцена формулације наслова тезе

Пошто ће се Љиљана Драгић у својој докторској дисертацији бавити контрастивном анализом међуодноса типова правог и неправог објекта у српском и енглеском језику, може се констатовати да наслов није ни преширок, а ни преузак и да одговора теми докторске дисертације.

Комисија закључује да је предложени наслов тезе: *Конкурентност правог и неправог објекта у српском и енглеском језику* прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

### 2. Оцена предмета (проблема) истраживања

Предмет истраживања у дисертацији Љиљана Драгић *Конкурентност правог и неправог објекта у српском и енглеском језику* јесте међуоднос типова правог и неправог објекта у српском и енглеском језику. Анализираће се синтаксички и семантички статус рекцијских конструкција у функцији правог објекта са свим његовим могућим алтернацијама у посматраним језицима. То значи да ће се посматрати десна валенција глаголске синтагме, односно веза између личног глаголског облика, најмање двовалентног као регенса и зависног члана, који може бити лексема и синтагма, а не клауза, односно испитиваће се варијативна рекција, тј. алтернативни парови рекцијске везе правог објекта са везом конкурентних објеката правом објекту у свим зависним падежима, или неправи објекат, предлошки објекат и нефинитни облици као конкуренти правом објекту у енглеском и српском језику, и на основу издвојених модела извршити контрастивна анализа.

Будући да је објект зависни конституент синтагме, а да у садашњем енглеском језику постоји само генитив, док српски језик падеж има као морфолошку категорију, разликујући седам падежних облика, контрастирање везе глагола са именичком допуном у ова два језика није могуће вршити према критеријуму падежа, него је кандидаткиња за теоријски основ контрастирања одабрала теорију валентности Лисјена Тенијера, насталу 60-тих година XX вијека. Тенијер сматра, да су речи привидно у линеарном низу и да између њих постоје везе, које сугеришу да нека ријеч управља другом, тј. постоје регенси и депенденси и дијели глаголе на глаголе на основу броја остварљивих валенција.

Поштујући вербоцентризам, у истраживању ће кандидаткиња полазити од глагола према конструкцијама у којима се одређени глагол може појавити и тражити све варијантне форме као алтернације, издвајајући примере из речника лексичких и граматичких допуна, као и из доступних корпуса енглеског и српског језика. Такви примери глагола и њихових типичних колоката припадају делима различитих функционалних стилова језика. Изоловањем примера из корпуса и речника избећи ће се класични недостатак граматичких описа, јер ће се таквим одабиром издвојити највећи број конструкција којима се могу обележити конкуренти правом објекту (међу којима ће бити могућ и велики број оних које србистичка или сербокроатистичка литература не региструје са тим значењем) и тиме ће се корак по корак објаснити сложеност и специфичност посматраног међуодноса функције и значења правог објекта и његових алтернација. Категорија објекат у директној је вези с категоријом транзитивности глагола, као семантичко-синтаксичком категоријом карактеристичном за глаголе који као дубински предикати повезују два аргумента, субјекат и објекат. Зато ће се у истраживању кандидаткиња пре свега ослонити се на теорију о синтагматским лексичким односима – семантичком слагању речи и њиховом синтаксичком односу (в. Гортан-Премк 1997: 49–58, Прћић 1997: 115–131, Шипка 2006: 93, Апресјан 1995: 155), те на учење Ј. Апресјана (2007) да у анализи синтаксичког понашања глагола, односно допуна уведених одређеним глаголима, нису битне само морфолошке одлике глагола, већ и то којој семантичкој класи он припада, његова семантичка структура. Стога ће пут синтагматске анализе бити од глагола према рекцијским конструкцијама, што је основна идеја вербоцентричне теорије.

Дисертацијом *Конкурентност правог и неправог објекта у српском и енглеском језику* Љиљане Драгић биће извршено синхронијско систематизовање објекатских синтагми које алтернирају са синтагмама директног објекта у ова два језика, затим анализа учесталости употребе контрастираних рекцијских синтагми и најчешћих колоката, те презентовање реченичких патерна валенције, као и истицање сличности и разлика између српског и енглеског језика у погледу рекцијских конструкција, а самим тим и покушај да се кроз примере из корпуса потврди каква тенденција облика преовладава од познатих реченичких модела у савременом језику, што недвосмислено показује да дисертација има научно релевантан предмет истраживања. Уз то, ова синтаксичко-семантички врло значајна тема досада није била предмет српско-енглеске контрастивне анализе, што је такође препоручује за монографску обраду у докторској дисертацији.

### 3. Библиографија прелиминарних истраживања

Љиљана Драгић је приложила прелиминарни списак литературе од 45 библиографских јединица, које се тичу пре свега најужег предмета истраживања, литературе о истраживању објекатских синтагми српског и енглеског језика.

1. Алановић, (2005): Алановић, Миливој. „Глаголи асистенције и њихова синтаксичко-семантичка валентност.“ *Зборник Матице Српске за филологију и лингвистику*, LIV/1. 2011. Нови Сад. стр. 137-151.
2. Антонић, (2004): Антонић, Ивана. „Синтакса и семантика датива.“ *Јужнословенски филолог*. LX. 2004. Београд. стр. 67-79.

3. Арсенијевић, (2011): Арсенијевић, Нада. „Прилог проучавању повратних глагола у српском језику.“ Изворни научни рад. *Зборник Матице Српске за филологију и лингвистику*, LIV/1. 2011. Нови Сад. Филозофски факултет. стр. 115-135.
4. Арсенијевић, (2012): Арсенијевић, Нада. *Транзитивност и падежи објекта у српском језику*. Филозофски факултет. Нови Сад.
5. Арсенијевић, (2012): Нада Арсенијевић. *Падежи правог објекта у стандардном српском језику*. Нови Сад: Филозофски факултет.
6. Батистић, (1970): Татјана Батистић. *Локатив у српскохрватском језику*. Докторска дисертација. Београд: Београдски Универзитет.
7. Бастианс и Зоневелд, (2004). Roelien, Bastiaanse., Ron Van Zonneveld. “ Sentence production with verbs of alternating transitivity in agrammatic Broca's aphasia.” Department of Linguistics, Graduate School for Behavioral and Cognitive Neurosciences (BCN), University of Groningen. Groningen, The Netherlands. Elsevier. *Journal of Neurolinguistics*, 18. (2005). 57-66.
8. Белић, (1998): Белић, Александар. *Општа лингвистика, књига 1 и 2*. Београд/Нови Сад: Завод за уџбенике и наставна средства, Будућност.
9. Бојаџиева, (2009): Boyadzhieva, Ellie. “Ditransitives and their arguments in modern English.” *Linguistic World*. 2/2009. 218-227.
10. Витас и Утвић, (2011-). Витас, Душко и Марко Утвић. *Корпус савременог српског језика (СрпКор)*. Група за језичке технологије Универзитета у Београду. Доступан на интернету на: (<http://www.korpus.matf.bg.ac.rs>),
11. Грујтер, (2007): De Gruyter, Mouton. *Valency: Theoretical, Descriptive and Cognitive Issues*. Berlin: Thomas Herbst, Katrin Gotz-Votteler.
12. Даули, (1970): McDowley, James. “English as a SVO language.” *Language*, Vol. 46, No.2, Part 1. (June, 1970). Linguistic Society of America. pp. 286-299.
13. Дејвис, (2008-): Davies, Mark. *The Corpus of Contemporary American English: 450 million words, 1990-present*. Available online at <http://corpus.byu.edu/coca/>.
14. Диксон и Ајкенвалд, (2000): Dixon, R. M. V., Alexandra Y. Aikhenvald. *Changing valency. Case studies in transitivity*. Cambridge: Cambridge University Press.
15. Ђорђевић, (1997): Ђорђевић, Радмила. *Граматика енглеског језика*. Друго издање. Београд: Чигоја штампа.
16. Ебни, (1987): Abney, Stephen Paul. *The English Noun Phrase in its Sentential Aspect*. Indiana University. (1983). Department of Linguistics and Philosophy: Massachusetts Institute of Technology.

17. Иванковић, (2008). Иванковић, Ивана Матас. „Колико је акузатив мјере окамењен?“ Загреб. *Расправе Института за хрватски језик и језикословље* књ.34. (2008). Институт за хрватски језик и језикословље. стр.255-267.
18. Ивановић, (2004): Алановић, Милена. *Категорија прелазности у украјинском и српском језику*. Магистарски рад. Београд: Београдски Универзитет.
19. Ивановић, (2009): Ивановић, Милена. „Семантичке претпоставке транзитивности на материјалу украјинског језика.“ (2009). *Ријеч*. 15, 3. издање. стр. 55-67.
20. Ивић, (1958): Ивић, Милка. *Систем предлошких конструкција у српскохрватском језику*. Београд: Издање Српске академије наука.
21. Ивић, (2005): Ивић, Милка. *Значења српскохрватског инструментала и њихов развој*. Београд: Институт за српски језик САНУ.
22. Кашић, (1969): Кашић, Ј. „Појава нагомилавања предлога у савременом српскохрватском књижевном језику.“ Нови Сад. *Зборник за филологију и лингвистику* 12. 173-182.
23. Кверк и други, (1985): Randolph, Quirk. Sidney Greenbaum, Leech, Gephrey, Jan Svartvik. *A Comprehensive Grammar of the English language*. Harlow. Longman.
24. Ковачевић, (1992): Ковачевић, Милош. *Кроз синтагме и реченице*. Сарајево: Светлост.
25. Ковачевић, (2007): Ковачевић, Милош . *Огледи о синтаксичкој негацији*. Српско Сарајево: Завод за уџбенике.
26. Ковачевић, (1998): Ковачевић, Милош. *Синтакса сложене реченице у српском језику*. Београд: Рашка школа.
27. Левин, (1993): Levin, Beth. *English Verb Classes and Alternations*. Chicago and London: The University of Chicago Press.
28. Леменс, (1984): Lemens, Maarten. *Leical Perspectives on Transitivity and Ergativity*. Amsterdam, The Netherlands: John Benjamins Publishing Company.
29. Мајор, (2011): Грковић-Мајор, Јасмина. “The development of predicative possession in Slavic languages.” *The Grammar of Possessivity in South Slavic Languages: Synchronic and Diachronic Perspectives* (ed. M. Nomachi), *Slavic Eurasian Studies*, No 24, 35–54.
30. Милковић, (2010). Милковић, Ален. „Разматрање глаголске пријелазности и повратности у хрватскоме језику.“ Стручни рад. Загреб. *Расправе Института за хрватски језик и језикословље*, књ.35 (2009). Институт за хрватски језик и језикословље. стр. 243-257.

31. Мразовић, (2009): Мразовић, Павица. *Граматика српског језика за странце*. Сремски Карловци-Нови Сад: Издавачка књижница Зорана Стојановића.
32. Палић, (2010): Палић, Исмаил. *Датив у босанском језику*. Сарајево: Научна библиотека Слово.
33. Петровић и Дудић, (1989): Петровић, Владислава и Коста Дудић. *Речник глагола са граматичким и лексичким допунама*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства. Нови Сад: Завод за издавање уџбеника.
34. Пипер ет ал., (2005): Пипер, Предраг и други. *Синтакса савременог српског језика*. Београд: САНУ. Београдска књига: Матица српска.
35. Премк, (1968): Гортан-Премк, Даринка. *Акузативне синтагме без предлога у српскохрватском језику*. Докторска дисертација. Београд: Институт за српскохрватски језик.
36. Репен ет ал. , (2002). Reppen, Randi, Susan M. Fitzmaurice, Douglas Biber. *Using Corpora to Explore Linguistic Variation*. Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
37. Синк и Кејн, (2005): Cinque, Guglieelmo. Richard S.Kayne. *The Oxford Handbook of Comparative Syntax*. Oxford. New York: Oxford University Press.
38. Станојчић и Поповић, (1992): Станојчић, Живојин и Љубомир Поповић. *Граматика српског језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства. Нови Сад: Завод за издавање уџбеника.
39. Хадлстон, ( 2002): Huddleston, R.D. and G.K. Pullum. *The Cambridge Grammar of the English language*. Cambridge: Cambridge University Press.
40. Ханстон, (2002): Hunston, Susan. *Corpora in Applied Linguistics*. University of Birmingham. Cambridge: Cambridge University Press.
41. Хериман, ( 1995): Herriman, Jennifer. *The Indirect Object in present-day English*. Goteborg. Sweden: Acta Universitatis Gothoburgensis.
42. Хјуингс, (2005): Hewings, Martin. *Advanced Grammar in Use*. Second edition. Cambridge: Cambridge University Press.
43. Хол, (1961): Hall, Barbara Corey. *Subject and object of Modern English*. Massachussets: Massachussets Institute of Technology.
44. Шарић, (2011): Шарић, Љиљана. *Когнитивна лингвистика и синонимија*. Норвешка: Универзитет у Ослу.
45. Штрбац, (2006): Штрбац, Гордана. „О валентности глагола емоционалног садржаја у српском језику.“ Београд. *Зборник Матице Српске за филологију и лингвистику*,

49/2, 73-102.

#### 4. Циљеви истраживања, хипотезе и очекивани резултати

У пријави дисертације Љиљана Драгић као основни циљ издваја попис и опис синтаксичко-семантичких парова објекатских синтагми правог објекта са објекатским синтагмама неправог објекта у српском језику, у односу на исте или различите функције и значења, те њихово контрастирање са варијантним паровима у енглеском језику. То подразумева издвајање свих примера глаголске фразе чији је номинални део прави објекат у акузативу и генитиву, и то само оних примере који алтернирају са неким другим падежима, а ради се о лексеми или синтагми, а не клаузи. У дисертацији ће се тако одредити основни модели алтернативних рекцијских конструкција конкурентним правом објекту у поменута два језика, и утврдити најчешћи колокати именичких синтагми са одређеним глаголима, фреквенцију употребе најчешћих класа глагола, установити која значења глагола се најчешћу реализују, као и да ли се рекција одређених падежа шири или смањује, и у корист којих облика, тј. покушаће се оквирно одредити да ли је већи број слободних или блокираних падежних облика са предлогом међу овим конструкцијама, и које синтагме су идиоматизоване, а које не.

Синронијском синтаксичко-семантичком методом контрастирања међуодноса функције и значења правог објекта у изолованим примерима из корпуса у дисертацији ће се настојати пружити јаснији систематски опис везе управног глагола и именичке синтагме, те објаснити да ли су икад у питању потпуно синонимни облици, у односу на функцију или значење у алтернацијама, и коначно, покушаће се објаснити и дефинисати правилна употреба варијантне рекције са одређеним предлошко-падежним или слободним падежним облицима у посматраним језицима.

Уз теоријски приказ и контрастирање рекцијских конструкција у српском и енглеском корпусу, у дисертацији ће се настојати доказати да ли резултати добијени проучавањем валентности у једном језику нужно и без изузетка важе и за други језик, тј. у којим примјерима постоје поклапања, а у којима не.

Дисертацијоно истраживање Љиљане Драгић полази од три основне хипотезе:

- 1) Међуодносу функције и значење управног члана, тј. личног глаголског облика и зависног члана, тј. именичке синтагме или именичке фразе у функцији правог објекта, одговарају одређени парови рекцијских конструкција са истим или различитим функцијама и значењима, у српском и енглеском језику.
- 2) Јасно диференцираним паровима моделованих парова рекцијских конструкција који су изоловани из два корпуса одговара боље схватање рекције глаголске синтагме, правилније кориштење као и једноставније учење ових облика у посматраним језицима.
- 3) Постоје еквиваленти у рекцијским конструкцијама моделованих парова правог објекта и његових конкурената у српском и енглеском језику, али и разлике у њиховој граматичкој реализацији.

Овако замишљен рад и истраживање синтаксичко-семантичких варијантних парова рекцијских синтагми у српском и енглеском језику даће систематски преглед међуодноса функције и значења правог објекта са другим објекатским синтагмама у српском и енглеском језику, а самим тим, резултати ће додатно осветлити комплексни појам



валенције и рекције кроз изоловане примјере из корпуса, тако да ће они бити од користи лексикологији, превођењу, стилистици и лексикографији српског и енглеског језика, иако тема дисертације примарно припада области семантичке синтаксе српског и енглеског језика.

Може се са доста основа очекивати да ће дисертационо истраживање Љиљане Драгић *Конкурентност правог и неправог објекта у српском и енглеском језику* дати резултате који ће бити релевантни како за науку о енглеском језику и науку о српском језику, узете понаособ, тако и за контрастивно проучавање енглеског и српског језика, али и за испитивање природе семантичко-синтаксичких односа у вербалним синтагмама датих језика.

## 5. План рада

Рад ће се, како у пријави наводи Љиљана Драгић, састојати из уводног дела, главног дела и закључка. Главни део ће се састојати из два дела: теоријског и практичног дела за српски и енглески језик, а централни део ће чинити контрастивна анализа примера глагола датих у практичним деловима рада који су издвојени из речника и корпуса, након чега ће уследити део о могућим даљим истраживањима и закључак.

Оквирно, дисертацију ће, дакле, чинити следећа поглавља:

1. Увод
2. Основне теоријске поставке рекције, валенције, транзитивности глагола и главних карактеристика правог објекта у српском и енглеском језику
45. Контрастивна анализа међуодноса форме, функције и значења правог објекта и њихових алтернација у посматраним језицима
46. Даља истраживања и изузеци
47. Закључак
48. Апендикс 1: Глаголи и патерни комплемената из корпуса
49. Апендикс 2: Статистика корпуса
50. Скраћенице
51. Литература

## 6. Методе истраживања

Основни метод који ће бити примењен у раду јесте синтаксичко-семантичка компаративна анализа српског и енглеског језика. Том методом анализираће се варијантни парови глаголских синтагми са правим објектом, њихово моделовање у вези са међуодносом функције и значења, и контрастирање тих парова у српском и енглеском језику. У центру истраживања је глаголска рекција са два аргумента, објектом и субјектом. Акузатив без предлога као и партитивни и словенски генитив ће бити у центру разматрати у суодносу са пет осталих падежа који у српском језику алтернирају са акузативом, изузимајући номинатив и вокатив, док је у енглеском језику падежни систем од значаја само када се говори о генитиву именица и заменица као и акузативном облику личних заменица.

## VII. ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу наведених података Комисија констатује да је Љиљана Драгић подобна за израду докторске дисертације.

На основу онога што је у пријави наведено о постављеним циљевима, хипотезама, методу рада и очекиваним резултатима Комисија констатује да је предложена тема *Конкурентност правог и неправог објекта у српском и енглеском језику* подобна за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном ментору Комисија констатује да је проф. др Милош Ковачевић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати позитивне оцене о подобности кандидата Љиљане Драгић и предложене теме докторске дисертације: *Конкурентност правог и неправог објекта у српском и енглеском језику*, а да се за ментора именује др Милош Ковачевић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Београд, 20. август 2015.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

---

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор

---

2. Др Мирјана Мишковић Луковић, ванредни професор

---

3. Др Ивана Трбојевић Милошевић, доцент